

[Kirkegaard.]

vet forfordelt. Derfor mener jeg, de har noget til gode; jeg tror, de har krav på en særlig velvillig behandling ved denne lov, og det håber jeg den højtærede minister vil være med til.

I øvrigt skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til fortsat velvillig behandling.

Helge Madsen: Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det kommende udvalg. Der er mange ting, der skal ses på dér, men jeg vil allerede i dag gerne gøre opmærksom på et enkelt forhold, som jeg vil bede ministeren se på, eventuelt udtale sig om. Når tilskuddene til vejudgifterne bliver ydet til kommunerne, ser man undertiden, at kommunerne pålægger lodsejerne en afgift eller et beløb. Jeg vil gerne henstille, at det ikke bliver sådan, at kommunernes „indtægter“ på vejene, havde jeg nær sagt, kommer op over de 100 pct., således at kommunerne ligefrem kan få en fordel deraf. Der er gjort opmærksom på, at noget sådant vist kan lade sig gøre, og jeg vil gerne bede ministeren eventuelt udtale sig derom.

I øvrigt anbefaler jeg forslaget til velvillig behandling i udvalget.

Lynnerup Nielsen: Da jeg som de andre ordførere i fjor havde lejlighed til at udtale mig angående et forslag, der i det væsentlige hvilede på de samme principper som det foreliggende, skal også jeg indskrænke mig til nogle få bemærkninger.

Det forslag, der her foreligger, er på nogle områder ændret i forhold til forslaget fra i fjor — jeg tænker her særligt på tilskudsprocenterne og på, at de midler, der opkræves til vejformål, nu også reserveres til vejformål. Amtskommunernes refusionsprocent forhøjes fra 65 til 75, hvilket må siges at være en forbedring og en tiltrængt håndsrækning til amtskommunerne. Det er åbenbart for alle, at vejudgifterne gennem de senere år virkelig har været meget tyngende, og jeg kan heller ikke se rettere, end at det må være helt i sin orden, at motormidlerne mest muligt medgår til vore veje, så meget mere som midlerne jo angives at blive opkrævet til dette formål.

Selv om mit parti og jeg anerkender, at den 10 pct.s forhøjelse til fordel for amtskommunerne, som forslaget her indeholder, går i den retning, som vi gav udtryk for under behandlingen i fjor, skulle vi endda ikke have noget imod, om udvalget og ministeren ville gå et stykke længere ad den vej, så meget mere som ministeren jo i sin skriftlige fremsættelse har sagt, at forslaget også var tænkt som en håndsrækning til dem, der besidder fast ejendom, idet som bekendt vejudgifterne i amtskommunerne udelukkende, eller i hvert fald for en stor dels vedkommende, dækkes gennem ejendomsbeskatningen.

Mit parti underkender heller ikke den betydning, det vil have for kommunerne med den hurtige refusion af de udgifter, som er lagt ud til vejarbejde. Det er jo i virkeligheden sådan, at de fleste kommuner har måttet gå lånevejen, de har måttet optage midlertidige lån og i de senere år til meget høje renter, så denne hurtige refusion af tilskuddene kan kun betragtes som en lettelse, idet ventetiden hidtil har været 3—4 år. Det har i de senere år spillet en overordentlig stor rolle for kommunerne at kunne skaffe sig de nødvendige lån, og der har været store renteudgifter forbundet med lån til sådanne vejarbejder.

Den sats, hvorefter vejfondstilskud til nyanlæg normalt ydes, har hidtil været 85 pct., men skal efter det foreliggende lovforslag reduceres til 80 pct. Jeg ser nok, at der ifølge lovforslaget bevares en mulighed for med ministerens godkendelse at yde højere beløb, nemlig op til 85 pct., men det normale vil trods alt blive en nedsættelse på 5 pct. i forhold til de tilskud, kommunerne hidtil har kunnet regne med til nyanlæg af deres veje. Mit parti finder ikke denne nedsættelse rimelig. Vi mener heller ikke, at kommunerne har vist nogen løsluppenhed ved anlægsarbejderne. De anlægsarbejder, der har været foretaget gennem årene, har været både påkrævede og velbegrundede, og hertil kommer, at anlægsarbejderne i hvert enkelt tilfælde skal godkendes og frigives, før de kan påbegyndes.

Vi mener, at den nedsættelse af tilskuddene, som her finder sted, meget let kan medføre stagnation med hensyn til anlægsarbejderne, og det kan ikke være rigtigt i